

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/8/2015
Identifikačné číslo spisu:	4109010651
Dátum vydania rozhodnutia:	07.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4109010651.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného F. E. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák. prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 7. mája 2015 v Bratislave dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2013, sp. zn. 4 To 68/2013 a podľa § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. rozhodol

rozhodol:

I. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2013, sp. zn. 4 To 68/2013, v časti, v ktorej podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora a v konaní, ktoré mu predchádzalo v oslobodzujúcej časti rozsudku Okresného súdu Nitra z 13. marca 2013, sp. zn. 4 T 93/2009, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach §§ 319 a 285 písm. b/ Tr. por. a § 344 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák.

v prospech obvineného F. E..

II. Z r u š u j e s a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2013, sp. zn. 4 To 68/2013, vo výroku pod bodom II. a rovnako tak rozsudok Okresného súdu Nitra z 13. marca 2013, sp. zn. 4 T 93/2009, v oslobodzujúcej časti, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Okresnému súdu Nitra s a p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra rozsudkom z 13. marca 2013, sp. zn. 4 T 93/2009, uznal obvineného F. E. za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo

výrokovej časti tohto rozsudku. Za to ho odsúdil podľa § 221 ods. 1 s poukazom na § 36 písm. j/, § 37 písm. e/, § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorého výkon obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Rovnako tak obvinenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodenie V. L.kodu vo výške 663,88 Eur.

Naproti tomu podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obvineného F. E. oslobodil spod obžaloby Vojenskej obvodovej prokuratúry sp. zn. OPv 320/08 pre skutok právne posúdený ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- dňa 10. augusta 2008 v čase od 14,00 do 19,30 hod. v Nitre, v priestoroch oddelenia skráteného vyšetrovania OR PZ Nitra, v rozpore so skutočnosťou vyhotovil úradný záznam a zápisnicu o výsluchu svedka F. E., nar. XX. F. XXXX, datované dňom 10. augusta 2008, obsahom ktorých boli okolnosti nálezu tela neb. P. A. zo dňa 10. augusta 2008, pričom tak konal napriek tomu, že sa táto osoba výsluchu osobne nezúčastnila, osobne nevypovedala a o vypovedaných okolnostiach nemala žiadne relevantné informácie a následne potom, ako zadovážil podpisy osôb prítomných pri výsluchu, tieto listiny ako riadne dôkazy založil do trestného vyšetrovacieho spisu, sp. zn.: ČVS: ORP-1969/1-OSV-NR-2008, pretože skutok nie je trestným činom.

Na podklade odvolania podaného obvineným F. E. a prokurátorom Krajský súd v Nitre rozsudkom z 21. novembra 2013, sp. zn. 4 To 68/2013, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, e/, ods. 3 Tr. por. jednak zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného F. E. podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1 a § 57 ods. 1 Tr. zák. odsúdil k peňažnému trestu vo výmere 2000 Eur (dvetisíc) s tým, že pre prípad jeho úmyselného zmarenia mu uložil podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, a jednak odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obidva konajúce súdy svoje rozhodnutia o oslobodení obvineného F. E. spod obžaloby pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák. odôvodnili absenciou následku protiprávneho konania obvineného F. E. v podobe ohrozenia alebo marenia zákonného trestného procesu, keďže skutok uvedený v obžalobe sa síce stal, ale nemal žiadny vplyv na samotné meritórne rozhodnutie v trestnej veci týkajúcej sa preverenia okolností smrti P. A..

Predmetný rozsudok krajského súdu bol Krajskej prokuratúre v Nitre doručený 6. februára 2014.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len generálny prokurátor) v lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por. podal podľa § 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2013, sp. zn. 4 To 68/2013, ktorým okrem iného zamietol odvolanie prokurátora, v neprospech obvineného F. E. z dôvodu uvedeného v § 371 písm. i/ Tr. por.

Generálny prokurátor v odôvodnení podaného odvolania vyslovil názor, že pri úkonoch, ktoré boli vykonávané v súvislosti s okolnosťami nálezu tela nebohého P. A. zo dňa 10. augusta 2008, vo veci vedenej na Okresnom riaditeľstve PZ Nitra pod sp. zn. ČVS: ORP-1969/1-OSV-NR-2008, mali byť dôkazy získané zákonným spôsobom a zákonne vykonané, čo však v dôsledku konania obv. F. E. nebolo dodržané. V uvedenom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ Nitra bol obvineným sfaľovaný dôkaz a tento bol následne predložený za účelom jeho použitia ako pravého. Nie je teda rozhodujúce, ako bolo v konečnom dôsledku vo veci ČVS: ORP-1969/1-OSV-NR-2008 meritórne rozhodnuté, teda nie je rozhodujúce, že v tejto veci bolo zastavené trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por., avšak rozhodujúca je skutočnosť, že obvinený F. E. mal priamy úmysel v trestnom konaní sfaľovať takýto dôkaz, tento aj sfaľoval a v konečnom dôsledku ho predložil za účelom, aby sa použil ako pravý. V priebehu dokazovania tak pred okresným, ako aj krajským súdom bolo nepochybne preukázané, že skutok sa stal, keďže obvinený F. E. manipuloval s dôkaznou situáciou a jeho konanie

bolo o to závažnejšie, že malo ísť o dôkaz pôvodný, bezprostredný, priamy, teda taký, ktorý mal čerpať z poznania svedka o okolnostiach, ktoré vnímal vlastnými zmyslami. Navyše, protiprávne konanie, hroziaci následok a príčinná súvislosť medzi nimi je zvýraznená tým, že obvinený F. E. okrem toho, že do sfalšovaného úradného záznamu a do sfalšovanej zápisnice o výsluchu svedka uviedol iného svedka, ktorý na mieste činu vôbec nebol (svojho otca F. E. st.), ale naopak neuviedol svedka X. U., ktorý v skutočnosti spolu s ním našiel nebohého P. A.. Príčinná súvislosť medzi konaním a následkom znamená, že trestnoprávne relevantný následok vymedzený v skutkovej podstate trestného činu musí byť priamo spôsobený protiprávnym konaním, vymedzeným v tejto skutkovej podstate. Následok, ktorý hrozil z konania obvineného F. E., bol v príčinnej súvislosti s jeho konaním. Obvinený F. E. sa nemohol spoliehať na to, že takýmto konaním neovplyvní priebeh a výsledky trestného konania, pretože sfalšovaný a pozmenený dôkaz bol vyhotovený v čase, keď sa trestné konanie len začalo. Navyše, dôkazy ním vyhotovené v rozpore s vyššie uvedenou skutočnosťou boli spôsobilé svojou povahou a obsahom narušiť záujem chránený trestným zákonom na spravodlivom a zákonnom rozhodnutí v trestnom konaní.

Podľa názoru generálneho prokurátora vyššie uvedené skutočnosti dostatočne preukazujú a potvrdzujú, že obvinený F. E. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák., z ktorého dôvodu je napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu založený na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia za akceptácie správne a dostatočne ustáleného skutkového stavu, čo malo v konečnom dôsledku za následok oslobodenie obvineného F. E. pre skutok právne posúdený ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2013, sp. zn. 4 To 68/2013 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 344 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák., § 8 Tr. zák., § 285 písm. b/ Tr. por. a § 319 Tr. por. v prospech obvineného F. E., aby napadnutý rozsudok zrušil v oslobodzujúcej časti a rovnako tak aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce a aby Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa prostredníctvom svojej zvolenej obhajkyne JUDr. Lucie Halvoňovej vyjadril aj obvinený F. E., ktorý v písomnom podaní doručenom 20. októbra 2014 v plnom rozsahu zotrval na svojej obhajobnej argumentácii uplatnenej v celom doterajšom priebehu trestného konania, z ktorého dôvodu potom na verejnom zasadnutí navrhol dovolanie generálneho prokurátora zamietnuť podľa 392 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie generálneho prokurátora a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň zistil, že dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné, keďže dôvod dovolania je zjavne preukázaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávnych chýb, ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Možnosti podania dovolania sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

Generálny prokurátor uplatnil dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku

však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom. V tomto posudzovanom prípade prichádza do úvahy alternatíva, že skutok je trestným činom.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môžu oprávnené osoby v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. kto v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní

- a) predloží dôkaz, o ktorom vie, že je sfaľovaný alebo pozmenený, na účel použiť ho ako pravý,
- b) falšuje, pozmení alebo marí dôkaz, alebo bráni v získaní dôkazu,
- c) marí alebo bráni prítomnosti alebo výpovedi strany trestného konania, účastníka súdneho konania alebo ich zástupcov v konaní, svedka, znalca, tlmočníka alebo prekladateľa, alebo
- d) použije násilie, hrozbu násilia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobil na sudcu, stranu trestného konania, účastníka súdneho konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľa alebo na orgán činný v trestnom konaní,

potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

Skutková podstata trestného činu marenia spravodlivosti bola zavedená do Trestného zákona zákonom č. 403/2004 Z. z. s účinnosťou od 1. augusta 2004 (išlo o trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 170 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005), pričom sa tak stalo v dôsledku plnenia záväzkov Slovenskej republiky, ktoré jej vyplývali z dvoch medzinárodných dohôd. Skutkovú podstatu trestného činu marenia spravodlivosti kontinuálne prevzal aj Trestný zákon účinný od 1. januára 2006, konkrétne ide o zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 Tr. zák.

Skutková podstata zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. obsahuje štyri samostatné

základné skutkové podstaty, ktoré sú jednotlivo uvedené v osobitných písmenách a) až d), pričom spoločne majú to, že sa ich páchatel' môže dopustiť len v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní (v rámci trestného konania sa predmetného zločinu možno preto dopustiť aj v prípravnom konaní, resp. v konaní pred začatím trestného konania, prípadne vo vykonávacom konaní).

Aplikačné problémy vznikajú v praxi najmä s výkladom znakov základnej skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorá je špecifickým prípadom podvodu, kde konanie páchatel'a spočíva v tom, že predloží, v súdnom konaní alebo trestnom konaní, dôkaz, o ktorom vie, že je sfaľovaný alebo pozmenený, a to za účelom, aby sa použil ako pravý.

Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. preto postačí len to, že páchatel' úmyselne predloží súdu alebo v trestnom konaní sfaľovaný alebo pozmenený dôkaz (tzv. základný úmysel zahŕňajúci len akt predloženia takehoto dôkazu), pričom, z hľadiska zavinenia stačí, ak páchatel' len vie o tom, že dôkaz je sfaľovaný či pozmenený. Iný úmysel páchatel'a, ktorý zahŕňa motiváciu predloženia sfaľovaného alebo pozmeneného dôkazu v súdnom alebo trestnom konaní, je z hľadiska naplnenia znakov základnej skutkovej podstaty bezvýznamný.

Trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. je dokonaný už predložením sfaľovaného alebo pozmeneného dôkazu, teda dňom kedy bol takýto sfaľovaný alebo pozmenený dôkaz doručený (odovzdaný) súdu alebo predložený v trestnom konaní. Trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. teda nie je trestným činom trvácim, pretože k jeho zákonným znakom patrí len spôsobenie (predloženie sfaľovaného alebo pozmeneného dôkazu), ale nie už udržiavanie protiprávneho stavu, teda trestný čin marenia spravodlivosti nie je páchaný kontinuálne počas celého súdneho alebo trestného konania do meritórneho skončenia veci, ale predmetný trestný čin postihuje len moment predloženia sfaľovaného alebo pozmeneného dôkazu, ktorý je zároveň aj momentom jeho dokonania.

V porovnaní s trestným činom krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Tr. zák., kde skutková podstata vyžaduje u páchatel'a okrem preukázania skutočnosti, že maril konanie uvedením nepravdy ako svedok po predchádzajúcom poučení aj to, že uvedenie nepravdy sa musí vzťahovať k okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie vo veci. Pri trestnom čine marenia spravodlivosti podľa § 344 Tr. zák. sa takýto následok nevyžaduje.

Protiprávnosť konania obvineného F. E. spočívala v tom, že spôsobom hrubo odporujúcim zákonu, vyhotovil úradný záznam a zápisnicu o výsluchu svedka F. E. st., narodeného XX. F. XXXX, ktoré sú obe datované dňom 10. augusta 2008 a obsahom ktorých sú okolnosti nálezu tela nebohého P. A. zo dňa 10. augusta 2008. Ide jednoznačne o sfaľované dôkazy, a to najmä v údajoch o osobe, ktorá mala dňa 10. augusta 2008 asi o 10.00 hod. nájsť nebohého P. A. bez známkov života v rodinnom dome na X. ulici číslo XX v Z.. Je zrejmé, že v zápisnici o výsluchu tohto svedka je uvedený nepravdivý a sfaľovaný údaj nielen o osobe svedka, ktorý mal nájsť mŕtveho, ale aj o tom, že tento výsluch sa uskutočnil dňa 10. augusta 2008 od 13.30 hod. do 14.00 hod. tak, ako to je v tejto zápisnici uvedené, pretože ani tento údaj nie je pravdivý. Bolo jednoznačne preukázané, že tak úradný záznam, ako aj predmetnú zápisnicu napísal obvinený F. E. a nie policajt, ktorý je uvedený na týchto písomnostiach ako osoba, ktorá ich mala spísať, pričom reálne nemohli byť tieto písomnosti napísané v čase na nich uvedenom, pretože poverený príslušník PZ kpt. F. Q., ktorý je uvedený na týchto písomnostiach ako osoba, ktorá ich vyhotovila, dokončil reálne obhliadku miesta činu dňa 10. augusta 2008 o 13.30 h a nemohla teda vykonať výsluch svedka na Okresnom riaditeľstve PZ Nitra dňa 10. augusta 2008 od 13.30 h. Dokazovaním bolo preukázané aj to, že sám kpt. F. Q. bol uvedený svojím kolegom - obvineným F. E. do omylu, pretože ho informoval v tom zmysle, že nebohého P. A. našiel jeho otec - F. E. st., teda F. E., narodený XX. F. XXXX. Svedok kpt. F. Q. nemal vôbec informáciu o tom, že by tento údaj o nájdení nebohého P. A. práve F. E. st. nebol pravdivý alebo že by bol vymyslený, zavádzajúci a teda, že by mal byť vo veci vypočutý svedok, ktorý sa na mieste činu vôbec nenachádzal, neobjavil telo nebohého tak, ako to obvinený tvrdil, vrátane údajov o tom, akým spôsobom bolo po zistení, že P. A. sa

nachádza v dome a nejaví známky života, vniknuté do rodinného domu v Z. na X. ulici XX. Už v prípravnom konaní svedok kpt. F. Q. jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že keď odchádzali z miesta činu, dal zápisnicu o obhliadke miesta činu do tašky obvinenému F. E., ako aj všetky ostatné veci, teda zaistené stopy, lístky k týmto stopám a iné, čo znamená, že všetky veci, týkajúce sa dokumentovania prípadu samovraždy nebohého, mal obvinený F. E. u seba. Svedok kpt. F. Q. potvrdil, že tieto veci dal obžalovanému preto, aby mohol zložiť spis a aby už zložený spis ráno odovzdal. Poukázal na to, že obvinený F. E. ho telefonicky kontaktoval aj potom, keď sa svedok vrátil domov z obhliadky miesta činu a pýtal sa ho na to, akým spôsobom má rozhodnúť o vrátení veci. Potvrdil, že požiadal obvineného F. E. o to, aby dal poškodenej podpísať zápisnicu o obhliadke miesta činu a keď prišiel na druhý deň ráno do práce, podpísal predmetnú zápisnicu o výsluchu otca obvineného po tom, čo si túto prečítal. Vec bola pridelená kolegovi B. a on sa dozvedel o tom, že sa niečo deje, až keď mu prišli skontrolovať počítač. Z takéhoto tvrdenia svedka jednoznačne vyplýva to, že hoci svedok podpísal zápisnicu o úkone, ktorý sám nevykonával a hoci túto zápisnicu podpísal aj svedok F. E. st., ktorý v skutočnosti nebol vypočúvaný tak, ako je to v tejto zápisnici uvedené, nie je možné vylúčiť trestnú zodpovednosť obvineného F. E. za spáchanie tohto skutku, a to už aj preto, že je evidentné, že to bol práve on, ktorý mal v ten deň hlavný výjazd na oddelení skráteného vyšetrovania, bol to práve on, ktorý úmyselne a protiprávne nakladal s falšovanými dôkazmi, ktoré sám aj vyhotovil a taktiež to bol on, ktorý tieto dôkazy doložil do predmetného vyšetrovacieho spisu, čo aj sám obvinený F. E. potvrdil vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. októbra 2010, keď na otázku vojenského prokurátora, že prečo vyhotovil zápisnicu o výsluchu svedka a z akých služobných dôvodov, keď nebol povereným príslušníkom na vyšetrovanie tejto veci, odpovedal jednoznačne a zrozumiteľne: „... pretože som nemohol byť oznamovateľ, bolo treba skutok oznámiť, a preto som prostredníctvom otca vykonal oznámenie, ktoré som nazval zápisnica o výsluchu svedka a túto som založil aj do spisu.“

Podľa názoru dovolacieho súdu je treba prisvedčiť názoru generálneho prokurátora, že práve toto hodnotenie dokazovania má podstatný význam pre skúmanie príčinného vzťahu medzi protiprávnym konaním obvineného F. E. a hroziacim následkom, spočívajúcim v podobe ohrozenia alebo marenia zákonného trestného procesu ako objektu chráneného zákonom, pričom pre príčinnú súvislosť medzi jeho konaním a uvedeným následkom postačovalo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom tak, ako to vyplýva z § 344 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona.

V konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ Nitra pod sp. zn. ČVS: ORP - 1969/1-OSV-NR-2008, bol obvineným F. E. sfalšovaný dôkaz a tento bol následne predložený za účelom jeho použitia ako pravého. To napokon vyplýva zo samotného uznesenia o začatí trestného stíhania pre skutok na tom skutkovom základe, že

dňa 10. augusta 2008 o 10.30 hod. F. E., narodený XX. F. XXXX, našiel v Z., na X. ulici č. XX, v rodinnom dome mŕtveho P. A., narodeného XX. L. XXXX, ktorý zomrel podľa ohliadajúceho lekára MUDr. F. z ambulancie praktického lekára pre dospelých Nitra na následky strelného poranenia hlavy.

V tomto prípade teda nie je rozhodujúce, ako bolo v konečnom dôsledku vo veci sp. zn. ČVS: ORP - 1969/1-OSV-NR-2008 meritórne rozhodnuté, teda nie je rozhodujúce, že v tejto veci bolo trestné stíhanie zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por., avšak rozhodujúca je skutočnosť, že obvinený F. E. mal priamy úmysel v trestnom konaní sfalšovať takýto dôkaz, tento aj sfalšoval a v konečnom dôsledku ho aj predložil za účelom, aby sa použil ako pravý.

Z týchto dôvodov najvyšší súd ako súd dovolací na verejnom zasadnutí podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2013, sp. zn. 4 To 68/2013, v časti, v ktorej podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora a v konaní, ktoré mu predchádzalo v oslobodzujúcej časti rozsudku Okresného súdu Nitra z 13. marca 2013, sp. zn. 4 T 93/2009, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 319 a 285 písm. b/ Tr. por. a § 344 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák. v prospech obvineného F. E., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2013, sp. zn. 4 To 68/2013, vo výroku pod bodom II. a rovnako tak rozsudok Okresného súdu Nitra z 13. marca 2013,

sp. zn. 4 T 93/2009, v oslobodzujúcej časti, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Nitra prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol s tým, že podľa § 391 ods. 1 Tr. por. je konajúci súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.